quidā·helyā vocat iste· hi romani erāt nō itelligē
tes hebreū· Qntū fuit cū dixit Sitio·i q̄ vbo fu
it magna cōpassio mr̄is ⁊ socioꝝ ei⁹ ⁊ iobis·Et ill'
pessimis fuit mag̃ exultatio· nā licet exponi possit
q̄ aiaꝝ sitiebat salutē tn̄ i veritate multū sitiuit·qꝛ
ꝓpt̄ sangnis emanationē erat tot⁹ desiccat⁹ it⁹ et
arefcūs·Et cū illi maligni āpli⁹ cogitare n̄ possēt i
quo ei nocerēt· acceperūt vexandi materiā ⁊ dede-
rūt ei acetū cū felle mixtū· q̄tū ei potuerūt nocuerūt
ei·Ecce q̄lis cena dabat̄ dn̄o nr̄o· Hora āt erat iā
cenādi·ꝫ p̄ doloē ⁊ laboē n̄ petijt alid̄ ꝓ cena n̄ potū
Et filij dyaboli dederūt ei fel ꝓ cibo ⁊ acetū ꝓ potu·O
nos miseri q̄d faciem⁹ q̄ alit̄ cenaē alit̄ potaē volu
m⁹ ⁊ delicias q̄rim⁹·Certe si mille ānis viuēt hō ⁊
q̄tidie ieiunarz i pane ⁊ aq̄ n̄ possz sufficiēt̄ r̄cōpēsaē
vnicā cenā illā Verūtn̄ q̄ p̄t cape capiat qꝛ dur⁹ ē
h̄ ꝑmo ꝓ carnalib⁹ ⁊ iō n̄ sapiūt·i· n̄ sentiūt cū sa
pore q̄ dei sūt ⁊ amittūt cōsolatiōes it̄nas· Sex
tū fuit cū dixit Cōsūmatū ē·i·oē op⁹ q̄d i m̄do facē
debui ꝯsūmatū ē ⁊ ꝑfcm̄ ⁊ ec̄ oīs pena ⁊ oīs pugna
ꝯsūmata ⁊ ꝑfcā ē Tps q̄z (q̄ it̄ hoīes eē debui ad ho
norē p̄tis et vtilitatē fideliū) cōpletū ē ⁊ obediētiā
quā dedit m̄ pr̄ ꝑfcē ꝯpleui· Medita⁹ de hoā nō

Hora nona cogitabis mente lugubri et deuo
ta (si piā animā habes) qualit̄ dn̄s tu⁹ amā
tissimus et ōni gratiositate acceptissim⁹ venis iam

ex sanguinis effusione exhaustis · ⁊ viribꝰ deficiē
tibꝰ appropinquās morti incepit deprimere oculos
et pallescere · ⁊ incepit inclinare caput v̄sus ma-
trē suam · quasi dās ei vltimū aue · aue doloris et
omnis desolationis · qd̄ nō poterat ore et v̄bo expri
mere p̄ nimia cōpassione et inestimabili dolore · et
q̄si cōmendās ei corpus suū tam crudeliter fossum
⁊ dissipatū · Et etiam v̄sus prēm suum quasi grati
as agens eidem ꝙ ip̄m reuocabat ⁊ quasi tradēs
ei sp̄m̄ suum · docēs nos similiter grās agere in ad
uersis ⁊ signās se ꝑ varias tribulatōnes sequēdū
ad p̄mia · etiā q̄si declinare a crucis tytulo se osten
dēs · ⁊ nos ꝑ hoc docēs vanā glam vitare · ac si di
cēt · Nolo hic regr̄e · nolo scribat et noiēt me regē
pylatus · Etiā q̄si me p̄ri recōciliato nūcians m̄ pa
cē me salutet ⁊ osculū m̄ p̄bet ⁊ aures meis p̄cibꝰ
que prius nō fecerūt ad exaudiendū inclinat · Quo
fcō cōclusit vltimū v̄bū scz septim̄ cū clamore vali
do ⁊ lacrimis dicēs · Pr̄ in manꝰ tuas ꝯmēdo sp̄m̄
meū · Et hec dicēs expirauit Ad hūc clamorē con-
uersus fuit cēturio q̄ ibi erat ⁊ dixit · vere filiꝰ dei
erat iste Audiēs em̄ ꝙ clamās expirassz ī ip̄m cre
didit · Nā alij hoiēs cū moriuntur clamaē nō p̄nt ·
fuit em̄ ita magnꝰ ⁊ ita validꝰ clamor iste vt dr̄
ꝙ vsqz infernū auditus ē ⁊ celū terrāqz ꝯtremiscē
fecit · O q̄liter tūc erat aīa m̄ris intimi doloris gla

dio penetrata. cū sic penose videbat eū deficere lā
guē lacrimari clamare ⁊ mori ⁊ se dēliq̄ ī mūdo ī tā
to dolore et anxietate. Estimo q̄ propter angusti
arū mltitudinē vel absorpta erat vel q̄si īsensibilis
vel semimortua fcā. et q̄ se sustinē nō valēs cor-
ruit ī faciē suā sup terrā. q̄r intus sustinuit qd̄ fili
us ptulit foris. Quid tūc magdalena fidel' ⁊ dilcā
discipla. q̄d iohānes ab eo p̄ oībꝫ dilcūs. quid due
sorores dn̄e faciebāt? Sꝫ q̄d facē poterant. repleti
erāt amaritudine. repleti erāt doloribꝰ. inebriate
absintheo ⁊ ītolerabilit flebāt. O karissime cōside-
ra q̄nto doloē plorābāt oēs aīci eiꝰ. q̄r ec̄ hi (q̄ cū eo
nihil hr̄ē videbant̄) tm̄ dolebāt sic cēturio ⁊ alij q̄
venerāt ad videndū ⁊ pcutiētes pectora sua reūte
bāt̄ dicētes. Vē filiꝰ dei erat iste. vē h̄ iustus erat
Celi obscurāt̄. velū tēpli scindit̄. petre rūpūt̄. tra
mouet̄. tūbe reserāt̄ ⁊ corpa suscitant̄. Et adhuc iu
daica gēs nō credebat. licet tāta miracula cernēt.
Ad hec septē v̄ba sc̄issima possumꝰ facere exclama
tōes nr̄as mō tenēdo ptē dm̄ nr̄i ꝯtra iudeos. mō
ꝯpatiēdo dn̄o nr̄o. mō matri eiꝰ modo nob̄ miseris
et ī fine cuiuslibet v̄bi p̄dcōꝝ (q̄ dixit ī cruce) facē
oīonē. Ecce gᵒ p̄ēdet ī cruce dn̄s mortuꝰ r̄cedit ml'
titudo tota r̄manet mestissima mr̄ cū ill' q̄tuor. po
nūt se ad sedēdū iux̄ crucē. ꝯtēplāt̄ dilectū suū. ex
pectāt a d̄o auxiliū qūo ip̄ꝫ deponē ⁊ sepeliē valeāt

Cōmorantibus ergo ⁊ sedētibus eis iuxta crucem
⁊ aspiciētibus q̄si sine intermissione dominū ihm
sic pēdentē in cruce int̄ latrones sic nudū sic detur-
patū sic afflictū sic mortuū et sic ab oībus derelictū

Ecce multi armati veniebant a ciuitate versus
eos qui mittebant̄ vt crucifixis ipsis crura frāge
rent̄ eos occiderēt et sepelirēt· ne ī magno die sab
bati corpora eoꝝ remanerēt in cruce pendētia ⁊ fes-
tū horrore cruciatus fedaret̄· Appropinquāt ergo
cū furore ⁊ strepitu magno ⁊ vidētes latrones ad
huc viuē frangūt eis crura ⁊ occidūt et deponūt ⁊
ī aliquā foueam (ne oleāt) proijciunt· Redeuntib⁹
autem illis v̄sus dn̄m quia viderūt eū iam mortuū
nō fregerūt eius crura· ꝫ vnus militū longinus
nomine tūc impius ⁊ superbus postea vero cōuer
sus ⁊ martyr ⁊ sanctus porrigēs lanceam de lōge
latus domini ihesu dexterū aperuit vulnere gran
di· Vigilanter ꝑm glosam dicit aperuit nō percus
sit vel vulnerauit· vt innuat ꝙ ibi q̄dammō osti-
um vite apertū est· q̄a inde sacramēta ecclesie ma-
nauerunt· sine q̄bus ad vitā non intrat̄· Vnde se
quitur· Et ꝯtinuo exiuit sanguis ⁊ aqua· sanguis
in remissionē peccatoꝝ ⁊ aq̄ ad lauachrū baptis-
mi faciēdū· Et factū est miraculose q̄a de corpore
mortuo nō solet exire sanguis et aqua· Tūc iteꝝ
maria q̄si mortua cecidit int̄ brachia magdalene·

Vides quotiēs hodie mortua est. totiens certe quo
tiens videbat cōtra filiū fieri nouitatē. Vnde nunc
impletū est in ea qd sibi dixerat symeon. Tuā ip-
sius inq̄t animā ꝑtrāsibit gladius. nā pluries ho
die hoc sibi cōtigit. sed nūc vere filij corpus ⁊ ma-
tris animā huius lancee gladius ꝑforauit. Ex
hac cordis scissione merito etiā vulneratur cor nr̄m
ad cōpatiendū sibi. In hoc petre foramine nūc et
in die exitus tui stude latere vt ora leonū euadas
et ad celum ꝑuenias.

Meditatio de vesperis.

Hora vesp̄tina meditaberis mente lugubri et
lacrimabili quō mater domini ⁊ alij quatuor ponūt
se iterꝫ ad sedendū ꝓpe crucē nesciētes q̄d facere de
beāt. Corpus enim deponere et sepelire nō possunt
q̄ nec viros hn̄t sufficientes nec instrumēta q̄bus
deponāt. Recedere aūt dn̄o sic manēte non audent
et diu ibi manere nocte appropinquāte nō valēt.
Vides in q̄ta ꝑplexitate sūt. Interī autē venit
ioseph ab aramathia decurio. id ē. vnus de ordine
curie diues ⁊ iustus qui nō cōsenserat neci ei⁹ por
tās secū instrumēta q̄bus corpus deponat de cruce.
Venit et cū eo nychodem⁹ ferens q̄si centū libras
myrre ⁊ aloes ad ip̄m sepeliendū. Cū autē fuerūt
ꝓpe locū genua flectentes adorauerūt dn̄m ⁊ ap-
plicātes recepti fuerūt reuerent ꝑ dn̄am ⁊ alios et